

העותרת: האגודה לזכויות האזרח בישראל  
ע"י ב"כ עוה"ד הגר שחטר ואח'

- נ ג ד -

המשיבים: 1. היועצת המשפטית לממשלה  
2. פרקליט המדינה  
3. משטרת ישראל

ע"י מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

### תגובת העותרים להודעת העדכון מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 21.1.2026 מוגשת להלן תגובת העותרים להודעת העדכון של המשיבים, אשר הוגשה ביום 19.1.2026:

- העתירה שבכותרת הוגשה בשל התנהלותה של המשטרה, אשר עוקפת באופן שיטתי את הנחיית פרקליט המדינה מס' 14.12 "אישור לפתיחה בחקירה ולהעמדה לדין בעבירות או עניינים בעלי רגישות מיוחדת" (להלן: **הנחיה 14.12**), האוסרת על חקירת מרבית עבירות הביטוי, לרבות האיסורים על הסתה לאלימות, גזענות, השתמטות, אי ציות וטרור, ללא אישור מטעם המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) או המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) (בהתאם לעבירה).
- כך, במקום לחכות לאישור לפתיחה בחקירה, המשטרה עושה שימוש בעבירות הסל האוסרות על הפרת השלום והסדר הציבורי כדי לעכב, לחקור ולעצור אזרחים ותושבים, בעיקר ערבים, בשל התבטאויותיהם (ראו המפורט בפרק ב' לעתירה).
- בתגובה זו נבקש להתייחס בקצרה לאמור בהודעת העדכון שהוגשה על ידי המשיבים ביום 19.1.2026.
- יצוין כי כל ההדגשות אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

#### **א. עקיפת הנחיה 14.12 – לא אירועים ספורדיים אלא פרקטיקה מוכרת**

- נזכיר כי במסגרת העתירה שבכותרת התבקשו שני סעדים:
  - מדוע לא יקבע כי משטרת ישראל איננה רשאית לעשות שימוש באיסורים על הפרת השלום והסדר הציבורי לשם עיכוב, חקירה ומעצר בגין התבטאויות.
  - מדוע לא יקבע כי בכל מקרה בו מבקשת המשטרה לחקור התבטאות, יהיה עליה לקבל את אישור הפרקליטות טרם חקירה.
- הגם שאין חולק כי המשיבים מודעים לקיומו של הסעד הראשון, שכן הם ציטטו אותו בפסקה 2 לתגובתם המקדמית מיום 24.7.2025, הם לא טרחו להתייחס אליו כלל, לא במסגרת התגובה המקדמית ולא במסגרת הודעת העדכון. כך, אין כל התייחסות לטענות העותרת כי אין מקום להשתמש באיסורים על הפרת השלום והסדר הציבורי לשם עיכוב, חקירה או מעצר בגין התבטאויות; כי נקיטה בפרקטיקה זו הינה ללא סמכות

ובניגוד לעקרון החוקיות; וכי היא מובילה לנתק בין מדיניות החקירה למדיניות התביעה, באופן הגורם לפגיעה לא מידתית בזכויות חוקיות.

7. שתיקת המשיבים ביחס למכלול טענות אלו רועמת.

8. במקום התייחסות עניינית לטענות העותרת, המשיבים טוענים בלשון רפה כי "אינם חולקים על כך כי נדרש אישור פרקליטות לפתיחה בחקירה, בחשד לביצוע עבירות של הסתה לטרור, לאלימות או לגזענות, ושאר העבירות המנויות בהנחיה", וכי "ככל שיש חריגות מההנחיה הן נבדקות ומטופלות, וכי במספר אירועים קונקרטיים שבהם נפתחה חקירה בלא שהתקבל אישור הפרקליטות לכך, נערך בירור משטרתי פנימי מול המחוזות הרלוונטיים, ונעשתה הפקת לקחים" (בהתאמה, פסקאות 3 ו-7 להודעת העדכון).

9. במילים אחרות – **המשיבים אינם מכחישים כי המשטרה עושה שימוש באיסורים על הפרת השלום והסדר הציבורי לשם שיטור של התבטאויות, אלא מבקשים להציג את התופעה כשורה של אירועים ספורדיים ולא כמדיניות.**

10. ראשית, גם אם מעטים נפגעים מהתנהלות המשטרה, וכפי שיוצג בהמשך – לא מדובר במעטים אלא בעשרות רבות של מקרים – אין בכך כדי להפוך את הפגיעה לחוקתית או למותרת – הפגיעה בכל מי שנעצר בגין עבירה שאיננה תואמת את מעשיו רק כדי לעקוף את הצורך באישור פרקליטות אינה חוקתית ואסורה (השוו: בג"ץ 6055/95 **שגיא צמח נ' שר הביטחון**, פ"ד נג(5) 241, פסקה 32 לפסק דינו של כב' השופט זמיר (1999)). לפיכך, יש לאסור על המשטרה להמשיך ולעשות שימוש בעבירות שאינן חוסות תחת הנחיה 14.12 כדי לחקור התבטאויות ללא אישור פרקליטות.

11. לגופם של דברים, העותרת טוען כי אין ענייננו בתופעה שולית כי אם נרחבת שעולה לכדי מדיניות. עדות לכך היא, למשל, הפרסום כי מפכ"ל המשטרה הנחה את פקודיו לחקור את פעילת המחאה שקמה ברסלר בחשד להסתה בגין פרסום ברשת חברתית, וזאת ללא שניתן אישור מהפרקליטות לעשות כן (לירן תמרי "שקמה ברסלר צייצה נגד בן גביר – והמפכ"ל הורה בלי אישור לחקור אותה על הסתה" **YNET** (2.11.2025)). כאשר מפכ"ל המשטרה מורה על חקירה בחשד להסתה ללא אישור הפרקליטות ברי כי לא מדובר בהתנהלות של שוטר זוטר זה או אחר אלא בפרקטיקה שמובילה הנהגת המשטרה.

12. למעלה מכך, מדיונים בוועדת החוקה, חוק ומשפט (להלן: **ועדת חוקה**) שדנו באכיפת האיסורים על הסתה לטרור ויישום הנחיה 14.12 עולה כי המשטרה עושה **שימוש שיטתי** בעבירות שאינן חוסות תחת הנחיה 14.12 כדי לעכב, לחקור ולעצור בגין התבטאויות עוד טרם התקבל אישור מטעם הפרקליטות, ואף בטרם התבקש כזה.

13. כך, בדיון שנערך ביום 5.2.2024 וכותרתו "הגבלות משטרת ישראל על פתיחה בחקירה בעניין הסתה לטרור", מסר אודי רונן, קצין חקירות ומשפטן מחוזי ממשטרת ישראל, מחוז ירושלים, כי מאז פרוץ מלחמת חרבות ברזל ועד לאותו מועד, מחוז ירושלים ביקש אישור לפתיחת חקירה בחשד להסתה לטרור ב-522 מקרים. הקצין רונן ציין כי מבין אותם 522 מקרים, **"בין עשרות ל-100"** נעצרו לפני שניתן אישור לחקור מהפרקליטות, ולעיתים אף בטרם התבקש כזה (פרוטוקול ישיבה 245 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-25, 41, 73 (5.2.2024)). **כלומר – בעשרות מקרים מחוז ירושלים עצר אדם לפני שבכלל ניתן אישור לחקור, שלא לדבר על אישור לעצור.**

14. בתגובה לנתון זה התקיימו חילופי הדברים הבאים בין יו"ר הוועדה, חה"כ שמחה רוטמן, הקצין רונן, עו"ד אילונה ענבר-קרט מלשכת המשנה לפרקליט המדינה ועו"ד לילך וגנר ממחלקת ייעוץ וחקיקה:

**היו"ר שמחה רוטמן :** אני מנסה להבין איך יכול להיות מצב שבן אדם עצור כשעוד לא אושרה עליו פתיחה בחקירה.

**אודי רונן :** הסיטואציות יכולות להיות **שהסייר בשטח שומע משהו שנתפס בעיניו כהסתה, הזדהות, והוא עוצר אותו**, או שמגיעה תלונה שמישהו אומר עושה בלייב. **עם כל הרצון לקבל מן הסתם אישור קודם, לפעמים אנחנו קודם כול תופסים.**

**היו"ר שמחה רוטמן :** תפסתם. האם זה בסדר מבחינתכם שהם תופסים קודם או שהם אמורים לחכות? כשהם מקבלים אישור על לייב פייסבוק הם צריכים לחכות לאישור הפרקליטות? אני שואל, האם זה תקין מבחינתכם?

**אילונה ענבר-קרט :** זה עיכוב.

**היו"ר שמחה רוטמן :** בסדר גמור. עוד לא נפתחה חקירה. זה בסדר מבחינתכם שנעשה מעצר בנושא הסתה לטרור, למרות שעוד לא נפתחה חקירה בהסתה לטרור.

[...]

**אילונה ענבר-קרט :** אין מעצר, יש פה עיכוב.

[...]

**משה סעדה (הליכוד) :** אם הוא לא רוצה לבוא איתם, זה הופך להיות מעצר. מה הוא יגיד? אני אחכה לאישור הפרקליטות?

**אילונה ענבר-קרט :** יש אולי הפרעה לשוטר, אבל לא יכולים לחקור אותו - - -

[...]

**היו"ר שמחה רוטמן :** [...] שוטר עוצר את הבן אדם [...] הוא אמור להכניס אותו למעצר, אבל לא לשאול אותו שום שאלה?

**אילונה ענבר-קרט :** הוא מקבל מיד אישור.

**היו"ר שמחה רוטמן :** אם הוא קיבל מיד, הכול טוב. אבל הוא עוד לא קיבל, הוא עוד לא פנה.

**אילונה ענבר-קרט :** אם יש עבירה אחרת, אז הוא יכול לעשות כל עבירה אחרת.

**היו"ר שמחה רוטמן :** הוא עוד לא פנה, ואין עבירה אחרת.

**אילונה ענבר-קרט :** יש עבירות נלוות.

(שם, עמודים 74-76)

15. בהמשך הישיבה התקיימו חילופי הדברים הבאים :

**אודי רונן: [...] בחודשיים האחרונים אנחנו מדברים על עשרות אנשים שהיו עצורים לפני שניתן אישור.**

**[...] הם נעצרו לפני שקיבלנו אישור.**

(שם, עמוד 81)

16. בהמשך הוסיף הקצין רונן כי לעיתים הוא ממתין כמה ימים לאישור הפרקליטות לחקור אדם, וזאת מאחר שהאחרונים מבקשים מידע נוסף כדי להבטיח שאכן מתקיים חשד סביר כי יסודות העבירה מתקיימים במקרה זה. בתגובה הוא נשאל:

**היו"ר שמחה רוטמן: [...] האם יש מקרה שבו אדם ישב במעצר במשך ימים בהמתנה לאישור לפרקליטות? כן או לא? ימים.**

**אודי רונן: כשהמונח אישור כולל את הפינג-פונג התשובה היא כן.**

**היו"ר שמחה רוטמן: בזמן הזה הוא יושב במעצר ולא חוקרים אותו?**

**אודי רונן: לא חוקרים אותו על העבירות.**

(שם, עמוד 83)

17. בישיבת ועדת חוקה שהתקיימה ביום 19.2.2024, וכותרתה היתה "מדיניות חקירה והעמדה לדין בעבירות הסתה לטרור – לנוכח מצב החירום", התייחס הקצין רונן למצב בו שוטר עוצר אדם בשל התבטאות מסיתה לכאורה ללא אישור מראש:

**אודי רונן: [...] האפשרויות במצב כזה הן שאנחנו נגיד להם יש עבירה אחרת, אין צורך באישורים, בואו נפעל כרגיל, או שיש צורך, בואו תמתינו רגע.**

(פרוטוקול של ישיבה 261 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-25, 6 (19.2.2024))

18. באותה ישיבה שוב אישר הקצין רונן כי נכון לעת ההיא, נערכו עשרות מעצרים לפני שניתן אישור פרקליטות, וכי בחלק מהמקרים אנשים הוחזקו אף ימים במעצר טרם אישור. בעקבות זאת התקיימו חילופי הדברים הבאים:

**אודי רונן: [...] המקרים שבהם נכפה עלינו ועל כולנו בשרשרת עצור, הם עשרות מתוך המקרים האלה. [...]**

**היו"ר שמחה רוטמן: בעקבות הדברים שעלו בחקירה הראשונית?**

**אודי רונן: לא. בלי חקירה בנושא הזה. לפעמים אני מנחה את החוקר ככל שיש עבירה שכן ניתן לגעת בה, לחקור בצורה מאוד זהירה ומדודה רק על מה שהוא יכול לחקור, על עבירות מעט שונות. (שם, עמוד 8)**

19. מהדברים עולה תמונה עגומה מאד. בעשרות מהבקשות שהגיש מחוז ירושלים לאישור חקירה, החשודים נעצרו לפני שניתן אישור, אם בגין עבירות נלוות ואם בגין עבירות משיקות שאינן חוסות תחת ההנחיה. משמע, בניגוד לטענת המשיבים כי ההתנהלות בניגוד להנחיה 14.12 הינה שולית וחריגה, עולה שמדובר בפרקטיקה נוהגת.

20. לא זו אף זו, מחילופי הדברים בישיבה שהתקיימה ביום 5.2.2024 עולה כי מדובר בהתנהלות שלכל הפחות מוכרת לפרקליטות. כך, עו"ד ענבר-קרט מקלה ראש בעיכוב לפני אישור חקירה. אלא שלשטר הסמכות לעכב אדם רק כאשר מתקיים חשד סביר לביצוע עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה (סעיף 66 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996) (להלן: **חוק המעצרים**) ונקבע כי עיכוב שרירותי מוביל לפגיעה בזכויות חוקתיות (בג"ץ 4455/19 **טבקה נ' משטרת ישראל** (25.1.2021)). מאחר שאישור הפרקליטות לחקור התבטאות נועד להבחין בין התבטאות מקוממת להתבטאות אסורה, עיכוב אדם שהתבטא עוד לפני שהובהר כי אכן עבר עבירה עלול להוביל – והוביל בפועל – לשיטור שרירותי, תוך פגיעה חמורה לא רק בכבוד האדם, בחירותו ובאוטונומיה שלו, אלא גם בחופש הביטוי שלו. בוודאי שעיכוב של אדם בשל התבטאות מותרת מוביל לאפקט מצנן שלו ושל סביבתו אשר יחששו להתבטא.
21. עוד עולה מהפרוטוקולים כי המשטרה והפרקליטות מודות שמתבצעים מעצרים בגין עבירות שאינן חוסות תחת הנחיה 14.12 עד לקבלת אישור לחקור עבירות הסתה. קשה שלא להבין את אמירותיהם של עו"ד ענבר-קרט כי "יש עבירות נלוות", או של הקצין רונן כי "יש עבירה אחרת, אין צורך באישורים, בואו נפעל כרגיל", ככאלו המתארות בדיוק את הפרקטיקה שהוצגה בעתירה: שימוש בעבירות שאינן חוסות תחת הנחיה 14.12 כדי לחמוק מהצורך באישור חקירה טרם מעצר.
22. בנוסף, מדבריהם של עו"ד ענבר-קרט ושל הקצין רונן עולה כי טרם ניתן אישור חקירה מהפרקליטות, המשטרה איננה רשאית לתשאל אדם על החשד לקיום עבירה החוסה תחת הנחיה 14.12, גם אם הוא עצור, וכי המשטרה מקפידה על איסור זה. משמעות הדבר הינה שעשרות אנשים הוחזקו במעצר ללא שנחקרו על התבטאויותיהם, ולכל היותר נחקרו על עבירת סל או עבירה נלווית, שאינן הטעם המהותי למעצרים.
23. אם כן, הקצין רונן ועו"ד ענבר-קרט מתארים התנהלות שעומדת בניגוד חריף לעקרונות היסוד של חוק המעצרים, אשר נחקק כדי להבטיח שדיני המעצרים יהלמו את חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (דברי הסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, עיכוב מעצר ושחרור), התשנ"ה-1995, שהינה גלגולו המוקדם של חוק המעצרים). ככזה, החוק מבקש, בין היתר, לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בזכות לחירות של מי שחפותם נתונה להם. זאת בין היתר באמצעות הקביעה כי מעצר יעשה כאשר מתקיים חשד סביר לכך שאדם עבר עבירה, ורק כאשר לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות החשוד פחותה (סעיף 13 לחוק המעצרים). מאחר שאישור הפרקליטות נועד להבטיח כי מעצר יעשה רק לאחר שמובהר כי אכן מתקיים חשד סביר שהתבטאות חורגת מהתחום המקומם אך מותר, לתחום הפלילי, **הרי שמעצר טרם אישור פרקליטות משמעו מעצר טרם הובהר כי מתקיים חשד סביר לכך שאדם עבר עבירה. כלומר, מעצר בניגוד לחוק המעצרים.**
24. מעצר חייב להיות כלי שרת של חקירה, חקירה שאם ממצאה יהיו חיוביים תוביל להעמדה לדין (בג"ץ 532/23 **האגודה לזכויות האזרח נ' הכנסת** (2.1.2025)). כאשר מעצר מתבצע טרם הובהר שמתקיים חשד סביר לביצוע עבירה וללא שניתן לחקור את החשוד, הוא הופך לתכלית עצמאית, מנותקת משאלת ההעמדה לדין, וככזה לסנקציה. שלילת חירות לשם שלילת חירות ללא קשר לחשד לביצוע פשע. וכאשר המשטרה פועלת כך ביחס להתבטאויות אשר מקוממות את השלטון – נפגעות לא רק הזכויות לחירות ולכבוד אלא גם חופש הביטוי.
25. ויודגש – הנפגעים מהתנהלות המשיבים הם שקופים. מדובר באנשים נורמטיביים אשר מוטרדים על ידי המשטרה, מעוכבים, מתושאלים, שנשללת חירותם, לפעמים לימים ארוכים, בשל התבטאותם אשר כלל איננה פלילית. מאחר שמדובר במעצרי ימים קיים תיעוד דל של התופעה, ונוכח המספרים שדווחו בישיבות ועדת החוקה, כלל לא ברור כי כל המקרים הגיעו לתקשורת. בהיעדר הבהרה כי השימוש בעבירות סל או

עבירות שאינן חוסות תחת הנחיה 14.12 כדי לעקוף את החובה לאישור פרקליטות, המשטרה תוכל להמשיך ולשלול את זכויותיהם של מי שהעזו להתבטא באופן שאיננו לרוחה, לפגוע בחופש הביטוי וליצור אפקט מצנן חריף, בעיקר בקרב הציבור הערבי, אך גם בקרב יתר מבקריה.

26. בהקשר זה יצוין כי טענת המשיבים כי "ככל שמתעורר מקרה קונקרטי שבו חשוד סבור כי החקירה בעניינו נפתחה שלא כדין ובניגוד להנחיות, עומד בפניו סעד חלופי במסגרת ההליך הפלילי להעלאת טענות בעניין" (פסקה 7 להודעת העדכון), הינה מקוממת, משום שהיא מעבירה את האחריות לחשוד, תוך הסתלקות מאחריות כגוף שאחראי לערוך את האיוונים המתאימים למניעת אפקט מצנן. אדם שסבל מעיכוב שירותי או ממעצר שווא בגין עבירת סל שלא עבר – אך בשל התבטאויותיו – עשוי להיות מורתע ולא לדווח על פגיעה זו. תפקיד המשיבים כנציגי המדינה, כנאמני הציבור וכ-officers of the court – אינו להפקיר את הפרט הנפגע להתמודד בכוחות עצמו עם הפגיעה, אלא לפעול באופן ענייני למנעה.

27. ויודגש שוב – המשיבים אינם מכחישים כי תופעה זו קיימת. הם מנסים לציירה כאירועים רנדומליים, אך ברי כי ענייננו בפרקטיקה אשר ננקטת תכופות, אשר עולה לכדי מדיניות, ואשר מובילה לפגיעה לא מידתית בזכויותיהם החוקתיות של אזרחים ותושבים, בעיקר ערבים.

### **ב. בקשת המשיבים למחיקת העתירה**

28. בפסקה 6 להודעת העדכון מבקשים המשיבים מבית המשפט למחוק את העתירה שכן זו, לשיטתם, איננה בשלה. **טענה זו נוגעת לסעד השני של העתירה בלבד**, ולכך נתייחס בהמשך. לעניין הסעד הראשון – מאחר שהמשיבים מתעלמים מקיומו, ולא טורחים לענות לו, הם גם לא מסבירים את הטעם למחוק את העתירה ביחס אליו.

29. המשיבים מבקשים למחוק עתירה ללא שטרחו להתייחס לראש הסעד הראשון והמרכזי שלה. מדובר בבקשה עזת מצח וחסרת תום לב. המשיבים מנסים למנוע דיון מהותי באי החוקיות והחוקתיות בה נגועה התנהלותם, תוך שלילת הזכות להליך הוגן של העותרת. אין לקבל ניסיון זה ויש לדחות את הבקשה למחיקת העתירה.

30. ויודגש, טענת המשיבים כי מתקיים שיח בין המשטרה והפרקליטות לבחינת הנחיה 14.12 לא מייתרת את השאלה העקרונית לעניין השימוש בעבירות הסל של הפרת השלום והסדר הציבורי לשם שיטור של עבירות ביטוי. מדובר בסוגיה עקרונית הנוגעת לזכויות חוקתיות ואשר מחייבת ליבון.

31. לעניין טענת המשיבים כי הדיון בסעד השני של העתירה נגוע בחוסר בשלות, הרי שגם טענה זו שגויה.

32. נימוק ראשון לטענה זו הוא קיומו של שיח בין גורמים מהמשטרה והפרקליטות לבחינת הנחיה 14.12, אשר נמסר כי טרם מוצה. בכל הכבוד, שיח זה מתקיים על פי המדווח למעלה משנה. הוא חסוי ולא ברור האמור בו, טיבו, מידת הפורמליות שלו, מה יעיד על מיצוי והאם יפורסמו מסקנותיו.

33. המשיבים אף מנסים להיתלות בקיומם של הליכי חקיקה אשר אם יושלמו ישנו, את התשתית הנורמטיבית של עתירה זו. כפי שצינו המשיבים, **לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, המשיבה 1, קיימת מניעה משפטית לקדם חקיקה זו וזאת "בשים לב לפגיעה בסמכות ובעצמאות גורמי אכיפת החוק לקבוע את מדיניות האכיפה, בניגוד לעקרונות יסוד של השיטה"** (פסקה 5 להודעת העדכון). העותרת תציין כי לא רק היועצת המשפטית התנגדה לחקיקה זו, אלא גם נציגי משטרת ישראל, המשיבה 3 (פרוטוקול של ישיבה 683 של ועדת החוקה, חוק ומשפט, הכנסת ה-25, 36 (14.7.2025)). אלא שבינתיים, הנחיה 14.12 עומדת על תילה, וגורמי האכיפה פועלים באופן שיטתי כדי להימנע מהוראותיה. הסעד השני מבקש למנוע

פרקטיקה זו ולהבטיח כי כל עוד ההנחיה מחייבת, המשטרה לא תהיה רשאית להשתמש בעבירות שאינן חוסות תחתיה כדי לעקוף אותה.

34. המשיבים מביאים את בג"ץ 5744/19 **בן מאיר נ' ממשלת ישראל** (5.9.2019) ובג"ץ 61574-03-25 **צדק פיננסי נ' ממשלת ישראל** (25.3.2025) כסימוכין לטענתם לפיה יש למחוק את העתירה שכן התשתית הנורמטיבית עשויה להשתנות. אלא שבין עתירות אלו לבין העתירה דנא אין כל קשר. עתירות אלו ביקשו מבית המשפט להתערב בהליכי חקיקה מתנהלים, ולפיכך נמחקו או נדחו על הסף, בעוד שבענייננו מסתמכת העותרת על המצב המשפטי הקיים ולא מבקשת לתקוף חקיקה שטרם נחקקה. באם ישתנה המצב המשפטי, תשקול העותרת צעדיה, אך לא יתכן שהאפשרות שמצב זה ישתנה תמנע דיון בפגיעה בזכויות חוקתיות שמתקיימת תחת המסגרת המשפטית הקיימת.

35. גם פסק הדין השלישי עליו מסתמכים המשיבים, בג"ץ 6677/19 **פורום בתי הספר המוכרים שאינם רשמיים נ' משרד החינוך** (22.4.2020), אין בו כדי לתמוך בטענתם, שכן שם נמחקה העתירה מאחר שהמדינה קיבלה למעשה את טענות העותרים והקימה צוות מקצועי שיגבש מודל תקצוב להשוואת משאבי הוראה ויתקן את הליקויים עליהם הצביעו העותרים. בענייננו, לעומת זאת, העתירה הוגשה מספר חודשים לאחר שהחל השיח המדובר בין גורמים מהמשטרה לפרקליטות, ולאחר שזה לא הוביל להטמעת ההגנה על חופש הביטוי. מאחר ושיח זה אינו שקוף לציבור ומתנהל במחשכים, בהיעדר הבהרה מטעם בית המשפט לעניין פרשנות הנחיה 14.12, קיים חשש כי המשטרה תמשיך לעקוף את הוראות ההנחיה באמצעות שימוש בעבירות שאינן חוסות תחתיה.

36. לגופם של דברים, העובדה שלמעלה משנה מקיימים גורמים מהמשטרה והפרקליטות שיח שאיננו פומבי ושמשקנותיו אינן גלויות ולא ברור מתי ואיך יסתיים, ושמתנהלים הליכי חקיקה (ובפרט שלעמדת המשיבים מדובר בחקיקה בלתי חוקתית), לא יכולה לייתר דיון בצורך להבטיח שאופן אכיפת האיסור על הסתה לטרור לא יוביל לאפקט מצנן ולהפללת יתר של ציבור שומר חוק.

## ג. סיכום

37. ממכלול הדברים עולה כי המשיבים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם. לא זו בלבד שאין למחוק את העתירה, אלא שהצורך בדיון בה הינו אקוטי. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו על תנאי בשני ראשי הסעדים שהתבקשו בעתירה זו, ולהורות למשיבים להשיב לעתירה.

26 בינואר 2026

---

ניצן אילני, עו"ד

---

הגר שחטר, עו"ד

ב"כ העותרת